

ANĐELI MOJI

MEĐUGORJE ZA MLADE

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŽGO

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŠEGO

ANĐELI MOJI
MEDUGORJE ZA MLADE

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR MIR MEĐUGORJE

ZA IZDAVAČA: MILJENKO STOJIC

IZDANJE UREDIO: MIRO BRČIĆ

OSLIKALA: MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ

LEKTOR: DARJA KOVAČEVIĆ

TISAK: MARKULIN

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŠEGO

ANĐELIMOJI

MEĐUGORJE ZA MLADE

MEĐUGORJE, 1999.

KRALJICA MIRA

GOSPIN DOLAZAK

Bog je svakodnevno s nebesa gledao na zemlju koju je stvorio.

A zemlja je bila mala, kao zrno pijeska na plaži. Ipak, na njoj su živjeli

ljudi, puno ljudi. Dok je Bog tako promatrao zemlju, sjećao se kako ju je stvarao i kako je stvorio prve ljude. S njima je razgovarao, sjedio u hladovini prekrasnih stabala. No, budući da su prvi ljudi sagriješili, morali su izići iz raja zemaljskoga.

Jednog je dana Bog vidio da su ljudi na planetu Zemlji nezadovoljni. Hodali su po svijetu smrknutih lica, nisu se znali zajedno igrati, ljubiti jedni druge, doći na rođendane i slavlja. Bogu je bilo žao što su ljudi takvi. Slušao je kako žele imati najljepše kuće, najljepše automobile, sve naj. A Bog je htio da ljudi u duši budu naj, jer tada će imati puno prijatelja i znat će izgraditi najljepše kuće i sašiti najljepše haljine. Zbog toga im je odlučio pomoći.

Na nebu, u raju, Bog je sazvaao sve anđele, sve svece i upitao ih što oni misle da bi trebalo učiniti. Poštovao ih je i htio je čuti njihovo mišljenje. Jedan anđelčić reče kako bi najbolje bilo da Blažena Djevica Marija ode na zemlju i ljude upozori na njihovo ponašanje. Svi su se složili s njegovim prijedlogom. Marija je taj prijedlog radosno prihvatila.

GOSPIN GOVOR

Tomislav, naravno, nije znao ništa o tom sastanku. No, znao je da je Gospa došla na zemlju, znao je gdje se to dogodilo, kome se ukazala... i još mnogo toga. Jedino ga je djed danas kada je polazio u školu iznenadio pitanjem: “A što je to Gospa govorila?” Dotada je mislio da i to dobro zna. No, dosjetio se kako će to najlakše saznati i svojim znanjem iznenaditi djeda.

Svećenik je privodio kraju sat vjeronauka. Upitao je još, kao i obično, ima li netko nešto upitati. Tomislav je iskoristio priliku i rekao: “Možete li nam ispričati što je rekla Gospa koja se ukazala u župi Medugorje?”

Svećenik se nasmiješio jer mu je bilo drago što ga Tomislav to pita.

“Jedna od prvih stvari koje je Gospa rekla jest da je ona Kraljica mira” -

odgovorio je svećenik. “To znači da ona želi da svi mi živimo u miru.

Kasnije je riječ “mir” bila napisana čak i na nebu. Ljudi su to jasno vidjeli, kao i druge znakove”.

“Moji roditelji kažu da je mir najveće bogatstvo koje možemo imati” - nadovezala se Jelena. “I ja mislim tako.

Jako je ružno kad je rat ili kad se ljudi svađaju!”

“Imaš pravo” - reče svećenik. “To bismo svi trebali upamtiti. Nas je Bog stvorio da živimo zajedno sa svim ljudima. Zato je Gospa u jednoj svojoj poruci rekla da ljubimo sve ljude.

Vi ćete to lako naučiti ako budete dobri jedni prema drugima.

Medusobno se pomažite, nemojte se jedni drugima rugati, jednostavno, budite dobri prijatelji.”

“Ali što ako nam se to ne da” - upitao je Domagoj. “Postoji za to jedan lijek koji je Gospa preporučila” - odgovorio je svećenik. “Ona je rekla da se moramo moliti. Molitvom čovjek mijenja svoj život. Zar se vi ne molite”?

“Ja se molim i ujutro kada ustanem i uvečer kada idem spavati” - ozbiljno dometnu Krešimir. “Isto se tako svi zajedno molimo u kući. Obično molimo krunicu, jer je tako Gospa zaželjela, kaže moja baka. Meni sve to nije mrsko. Gospa je najljepša i najbolja kraljica koju sam ikada vidio, i želim je slušati”.

“Znam, djeco, da želite biti dobri, ali ne zaboravite da vas sotona želi skrenuti s toga puta. On je čak pokušao pomrsiti namjere koje Bog čini preko Gospe. No, svi oni koji vjeruju u Boga jesu Gospini pomagači i zato sotona to neće moći izvesti”.

Dok je govorio sve ove riječi, svećenik je gledao djecu pred sobom. Činili su mu se kao cvjetovi usred snijega, o čemu je Gospa nekoliko puta govorila. Znao je da će ga oni poslušati i bio je radostan. Nije mu bilo žao vremena provedenog s njima. Jest, ponekada su bili nestašni, ali on ih je volio, kao i oni njega.

“Što Gospa kaže da trebamo učiniti ako ipak pogriješimo” - upitao je svećenik gledajući toplo učenike pred sobom. “Trebamo se otići ispovjediti” - javi se Ana.

“Nema toga grijeha koji nam Bog neće oprostiti. Uvjet je samo pokajati se”.

Ani je bilo lagano odgovoriti na taj upit jer je njezina obitelj čvrsto vjerovala u Boga i činila ono što on kaže. Ivanu, Aninu prijatelju, to ne bi bilo lako. Njegova je obitelj imala veliku i lijepu kuću, najnoviji automobil i još mnogo toga, ali nisu bili sretni i Ivan je zbog toga patio. Kada bi razgovarali s drugima, njegovi su roditelji govorili da su kršćani. No, to se nije moglo vidjeti i u njihovu životu.

Dok su Ivanovi prijatelji razgovarali o Gospinim riječima, on je gledao kroz prozor. Sjećao se kako je tata pijan došao kući, kako je galamio na mamu i kako su se oni na kraju posvađali. A njemu je bilo žao i tate i mame.

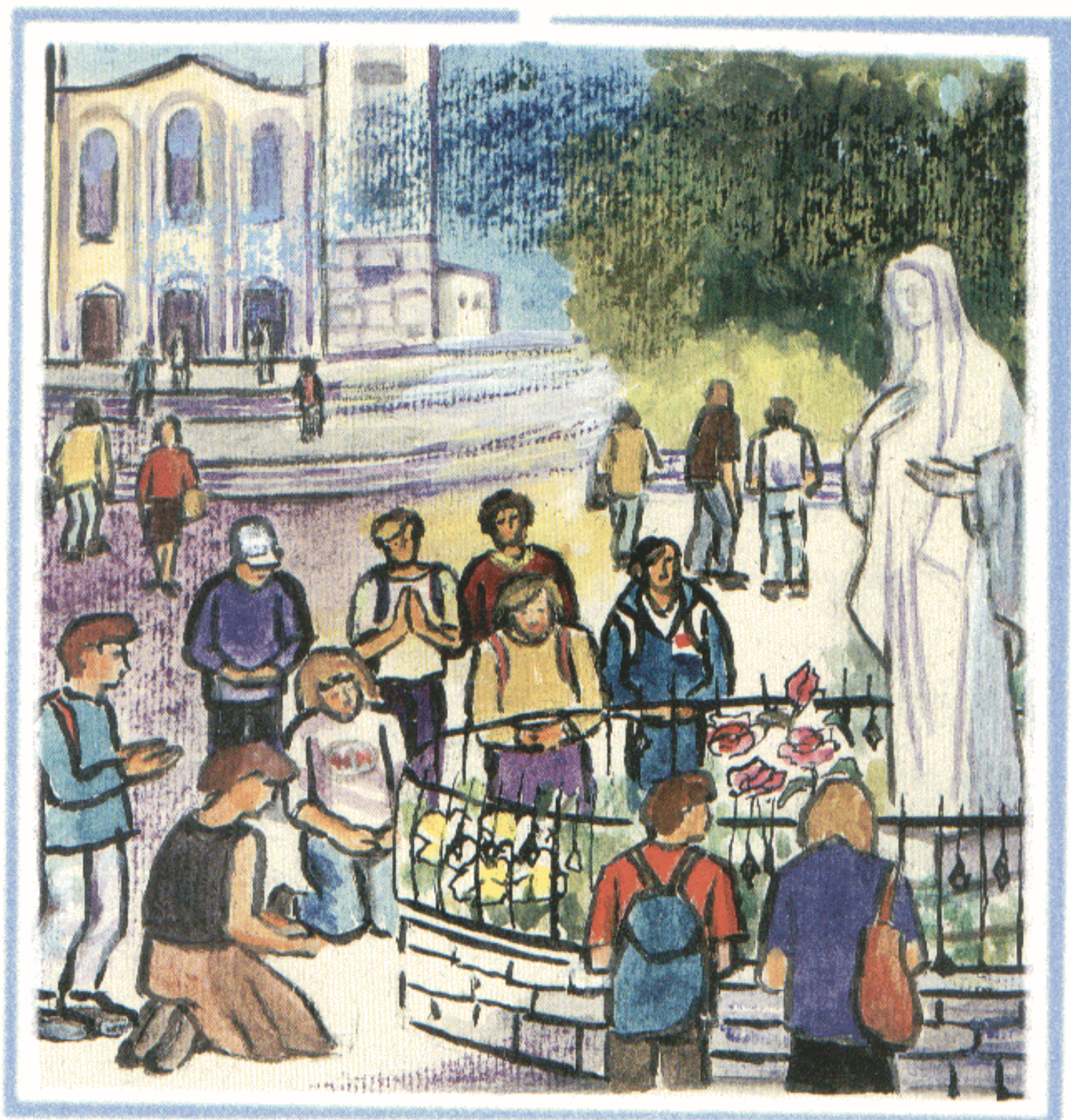
“Ivane, što se tebi najviše svidjelo u Gospinu govoru” - prenule su ga svećenikove riječi. Ivan se, malo zbunio. “Meni se najviše svidjelo da trebamo čitati Sveto pismo. Ja sam već pročitao čitavo Sveto pismo za djecu kod prijatelja Blaža, jer ga mi kod kuće nemamo.

I još mi se sviđa što sve nas Gospa zove 'djeco moja'".

Mislav je opazio učiteljicu i ustao. Tek tada su je i drugi primijetili. "Samo vi sjednite" - rekla je ona. "Nije važno što je moj sat već počeo. Drag mi je vaš govor, kao što mi je drago kad vidim da znate drugoga poštovati. Gospa je govorila i o tomu".

Franjo se razveselio čuvši da je Gospa govorila o poštivanju drugoga. Njegovi nisu vjerovali u Boga, ali on je želio ići na vjeronauk. Ponekad su ga druga djeca zadirkiivala zbog toga jer njegovi ne idu na misu. Više ga neće zadirkivati ako je Gospa rekla da treba svakoga poštovati.

A Franjo nije išao samo na vjeronauk, nego i na misu. U vrijeme mise vladao se vrlo mirno i pobožno. Bio je on živahno dijete, no negdje je pročitao kako je Gospa rekla da trebamo biti mirni u vrijeme mise, i on se toga držao. Treba reći da nije bio samo miran, nego se i molio. Najviše se molio da mu roditelji prihvate Božje i Gospine riječi. On je volio svoje roditelje, kao i oni njega, a bilo bi mu još draže da svi zajedno idu na misu.

Volio bi to više i od računala za koje je
odavno molio roditelje da mu ga kupe.
Franji se svidala tehnika. Nije znao zašto, ali
jednostavno mu se svidala.
Otkada je u crkvi čuo od svećenika Gospine
riječi o televiziji, malo se zamislio.
Odlučio je ne zanimati se više tehnikom.
Onda se sjetio da je svećenik objasnio
kako Gospa nije protiv tehnike kao takve.
Gospa samo želi da se mi tehnikom
znamo služiti. To znači da se ne trebamo po
čitav dan igrati na računalu, gledati televiziju,
slušati pjesme... Sve ima svoje vrijeme.
Tehnika nam mora pomagati u životu, a ne
uništavati naše dragocjeno vrijeme.

Svećenik se nečega prisjetio. U torbi je imao snop vrlo lijepih sličica. Odlučio ih je darovati učenicima u razredu. Kada im je to rekao, svi su se oduševili. “Što mislite, što bi ipak prije trebalo učiniti?” - upitao ih je. “Treba ih blagosloviti” - kao iz topa ispali Velimir.

“Da, upravo tako” - potvrdi svećenik. “Gospa je preporučila svima nama da nosimo sa sobom neki blagoslovljeni predmet.

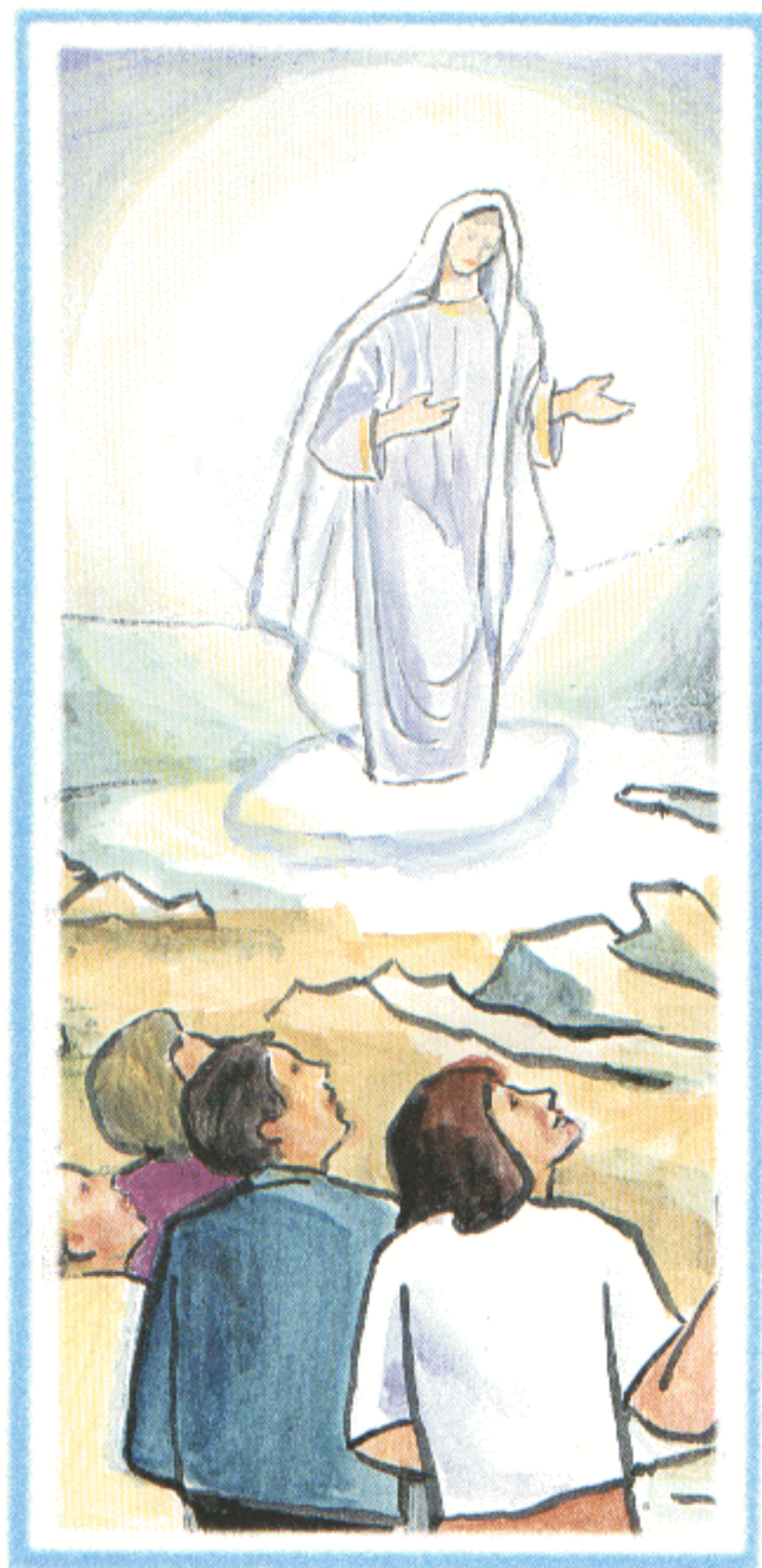

Kad god ga vidimo, sjetit ćemo se da nas Bog čuva od zla. Naravno, taj predmet ne smije biti bilo što”.

“Kako bi lijepo bilo živjeti s Gospom” - ote se Ivani. “Sigurno” - složi se svećenik. “To se može već sada. Trebamo samo živjeti Gospine poruke. Na taj način bolje ćemo shvatiti tko je Bog i bit će nam lakše pobijediti svako zlo. Postat ćemo tada svjetlo, kaže Gospa. Tko god nas vidi, bit će sretan zajedno s nama.”

Svećeniku se učinilo najbolje završiti sat upravo ovim riječima: Možemo znati naizust što je Gospa govorila, ali ako to ne živimo, sve nam je uzalud.

ISHOD

Bog se zadovoljno smiješio na nebu. Gledao je djecu, gledao je odrasle. Trudili su se biti boljima. Ozdravljali su zbog toga i u duši i u tijelu. Zemlja je bila obasjana svjetlošću kršćana. Kraljica mira učila je ljude dobrom vladanju. Oni su zauzvrat molili s njom i smatrali je svojom Majkom i Kraljicom.

Kada bi god Bogu govorila o ljudima, Gospa bi ih nazivala “anđeli moji”. Voljela je ljude. Razumijevala je njihove teškoće i zajedno s Bogom čekala ih u raj.

Pogovor

Ja se volim puno igrati, ali volim se i moliti. Tada mogu bolje učiti i bolje se igrati. Dok molim, unutra me obuzima mir. Zbog toga sam sigurna i ničega se ne bojim. Lukin tata kaže da njemu molitva ne treba. On samo galami i svada se. Zbog toga mu se djeca rugaju, kao i Luki. Nije to lijepo od njih, ali nije ni lijepo što Lukin tata ne ide u crkvu i ne moli se. Molit ću se da oba budu dobra, a isto tako i svi ljudi na svijetu.

Kazalo

ČUDESNI DANI	6
MILJENKO STOJIC	
BRDO UKAZANJA	27
KREŠIMIR ŠEGO	
KRIŽEVAC	31
KREŠIMIR ŠEGO	
CRKVA SV. JAKOVA	37
KREŠIMIR ŠEGO	
MOJ MOLITVENIK	43
MILJENKO STOJIC	
PRIČA O SUZANI.....	56
MILJENKO STOJIC	
KRALJICA MIRA	64
MILJENKO STOJIC	

